

'Wij willen een statement maken'

Niet voor iedere rechtenstudent die zich verder wil verdiepen hoeft de langstudeerboete een obstakel te zijn. Advocatenkantoor De Breij Evers Boon in Amsterdam komt met een nieuwe wervingsstrategie: topstudenten aantrekken door de boete voor een extra studiejaar te betalen. Veelbelovende langstudeerders kunnen zich vanaf vandaag aanmelden bij het kantoor, met een motivatiebrief, cv en cijferlijst. Daarnaast kijkt het kantoor, dat in aankomende collegejaar vijf studenten tegemoet komt in de kosten van de boete en een werkstage aanbiedt, naar de ambities en persoonlijkheid van de kandidaten. 'Jezelf voor een uitdaging stellen, is een belangrijk criterium,' licht kantoordirecteur Annuschka Hartman toe. 'Een gedreven persoon die zich graag ontwikkelt, zelfstandig wil werken en die er graag voor cliënten wil zijn, kan zeker in aanmerking komen.'

Raar gegeven

Nu het onderwerp van de langstudeerboete in het nieuws is en politici zich erover uitspreken, wilde het kantoor niet langer wachten met deze campagne. 'Wij willen hier ook een statement mee maken, want wij vinden het een raar gegeven dat mensen die ambitieus zijn de dupe worden van zo'n boete,' zegt Hartman. 'En dit initiatief is ook makkelijk te organiseren voor ons. Het is een kwestie van sollicitatiegesprekken inplannen en er is ruimte voor betaalde werkstages. Die verplichting is er wel, één keer per week werkzaam zijn op kantoor.'

Presteren

Omdat het kantoor zich richt op ondernemingsrecht, is het wel een vereiste dat de studenten die een jaar extra gaan studeren, daar feeling mee hebben. 'Het is essentieel dat een student interesse heeft in dit rechtsgebied en zich daar verder in wil ontwikkelen,' zegt Hartman. 'En in het kader van selectie, wij zoeken iemand die écht die extra investering wil doen in zichzelf. Iemand die gewoon relax een jaartje extra wil studeren, belonen wij niet.' En wanneer een gerekrupte topstudent het studiejaar onder de maat presteert? 'Dat zij dan zo. Dat weet je op voorhand nooit.'

Van de deken

Het Hoge College van de Kiesmatrix

Jan Loorbach

De verkiezingen zijn nabij, de verkiezingsprogramma's zijn beschikbaar en de debatten daarover welsprekend en informatief. In ieder geval informatief over hoe partijen het electoraat denken te paaien. Dat maakt de programma's wel selectief informatief.

De NovA heeft met de collega-organisaties van notarissen en deurwaarders het initiatief genomen om partijprogramma's te laten toetsen op compatibiliteit met rechtsstatelijke principes. Een soort CPB-doorlichting, maar dan dus niet financieel. Denk aan een evenwichtige verhouding tussen de drie staatsmachten, deugdelijke toegang tot het recht en aan respect voor de grondrechten zoals het discriminatieverbod, de vrijheid van meningsuiting en vrijheid van godsdienst. Als u van plan bent uw stem vooral te gunnen aan rechtstatelijke deugzaamheid, raadpleeg dan de rapportage van de gezaghebbende commissie die deze toetsing voor ons heeft uitgevoerd!

Voor mij ligt behalve dat rapport ook een overzicht van passages uit de verkiezingsprogramma's die op het domein van de rechtspleging betrekking hebben. Bij lezing bekruipt je de vraag of die programma's geschreven zijn als de consciëntieuze en uitputtende condensatie van wat op dit moment ideologisch binnen een partij leeft of dat het cynisch opportunistische marketing tools zijn. In dat laatste geval zijn beloven en weglaten sturende principes.

Het is jammer maar wel daaruit verklaarbaar dat soms een partij over een bepaald onderwerp een erg interessant standpunt inneemt en dat je daarover dan in

andere verkiezingsprogramma's tevergeefs naar een standpunt zoekt.

Zo mag tegenwoordig aan de ene kant het slachtoffer zich in warme kamerbrede ontferming koesteren maar zijn er aan de andere kant maar vier partijen die iets zeggen over constitutionele toetsing, waaronder niet VVD, CDA, PVV en PvdA. En dat terwijl de tweede lezing tot wijziging van de Grondwet stof staat te verzamelen op de parlementaire agenda (initiatief Halsema, weet u nog?). Uit dergelijke catalogi is het lastig winkelen.

Ik stel daarom de instelling voor van een Hoog College van de Kiesmatrix. Het HCKM moet in samenspraak met het Nederlandse electoraat een lijst van de belangrijkste 50 politieke items opstellen en uitzetten op een horizontale as. Daar voegt het HCKM nog 25 'kroonitems' aan toe die de kiezers misschien niet bedenken maar die wel wezenlijk zijn. De politieke partijen staan dan in de verticale as en moeten alle 75 hokjes volschrijven. Dat verfijnt ook de werking van de Kieswijzer en verwante tools, lijkt me. Als ik bijvoorbeeld vanwege de slachtofferparagraaf van de Christenunie overweeg op die partij te stemmen, kan ik tenminste even checken of het standpunt van die partij over constitutionele toetsing, of de griffierechten, mij daar toch vanaf zou moeten houden.

Ik wens u in het stemhokje veel wijsheid toe!

Correctie

In mijn commentaar in het nummer van 16 augustus 2012 is een hinderlijke fout geslopen. In de laatste alinea staat: 'onpartijdige en onafhankelijke advocaat.' Dat moet natuurlijk 'partijdige en onafhankelijke' zijn.